

- c) przy groblach stawowych zewnętrznych, pasy o szerokości 4 m,
- d) grunty zajęte pod objekty melioracyjne, jak śluzy, stacje przepompowań i t. p. wraz z niezbędnymi technicznie gruntami przyległymi,
- e) ośrodki melioracyjne o charakterze doświadczalnym w dziedzinie uprawy łąk, torfowisk i t. p.

§ 45. (1) Pełnomocnicy oraz komisje podziału ziemi winny przy opracowywaniu projektów podziału ziemi wydzielić i zabezpieczyć odpowiednie ośrodki na cele szkolnictwa rolniczego, a mianowicie:

dla gminnych szkół rolniczych od 5 — 10 ha,

dla powiatowych szkół rolniczych od 30 — 50 ha,

dla liceów i szkół specjalnych od 50 — 80 ha użytków rolnych.

(2) W wypadku gdy na terenie danej gminy niema nieruchomości ziemskiej podlegającej parcelacji, należy dla gminnej szkoły rolniczej zarezerwować działkę wraz z inwentarzami w sąsiedniej gminie.

§ 46. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa

i Reform Rolnych: *Edward Bertold*

52

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 15 marca 1945 r.

o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko członkom organów wykonawczych samorządu terytorialnego, powiatowego oraz gmin wiejskich i miejskich.

Na podstawie art. 20 § 4 i 23 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 listopada 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych prezydentów, wiceprezydentów i członków zarządów miast wydzielonych oraz członków wydziałów powiatowych powołuje się komisje dyscyplinarne przy wojewódzkich radach narodowych a w sprawach członków organów wykonawczych miast niewydzielonych i gmin wiejskich — komisje dyscyplinarne przy powiatowych radach narodowych.

§ 2. Komisja dyscyplinarna składa się z siedmiu osób wybranych przez wojewódzką (powiatową) radę narodową spośród jej członków na okres kadencji. Za wybranych uważa się tych, którzy otrzymali kolejno największą liczbę głosów.

§ 3. (1) Członkowie komisji dyscyplinarnej wybierają spośród siebie przewodniczącego i jego zastępcę. Przewodniczący zwołuje posiedzenia komisji dyscyplinarnej oraz kieruje tokiem postępowania dyscyplinarnego.

(2) Komisja orzeka w kompletach złożonych z przewodniczącego i 2 członków. Przewodniczącego i członków do kompletu orzekającego wyznacza dla każdej sprawy z osobną przewodniczącą komisji.

§ 4. (1) Rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcę wybiera zwykłą większością gło-

sów właściwa rada narodowa spośród swych członków.

(2) Okres urzędowania rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy wynosi 1 rok.

(3) Rzecznik dyscyplinarny bierze udział w postępowaniu dyscyplinarnym jako reprezentant interesu publicznego.

(4) Komisja dyscyplinarna wydaje postanowienia i orzeczenia po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego. Podczas narad i głosowania komisji rzecznik nie może być obecny.

§ 5. Do członków komisji dyscyplinarnej i do rzecznika dyscyplinarnego mają zastosowanie przepisy o wyłączeniu, zawarte w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341).

§ 6. (1) Komisja dyscyplinarna wdraża postępowanie w stosunku do członków zarządów miast wydzielonych i wydziałów powiatowych na wniosek właściwego wojewody, w stosunku do członków zarządów gmin wiejskich i miast niewydzielonych na wniosek starosty. Wniosek o wdrożenie postępowania dyscyplinarnego winien zawierać uzasadnienie.

(2) Stawiając wniosek o wdrożenie postępowania, wojewoda (starosta) zawiadamia o tym równocześnie osobę, której wniosek dotyczy.

(3) Prawo postawienia wniosku o wdrożenie postępowania dyscyplinarnego przysłu-

guje również przewodniczącemu właściwej rady narodowej w stosunku do członków organu wykonawczego danej rady. Przepis ust. (2) stosuje się odpowiednio.

§ 7. Wniosek o wdrożenie postępowania dyscyplinarnego składa właściwy organ po przeprowadzeniu wstępnych dochodzeń.

§ 8. (1) Jeżeli stan sprawy tego wymaga, komisja dyscyplinarna po wdrożeniu postępowania dyscyplinarnego zarządzi przeprowadzenie dochodzeń uzupełniających za pośrednictwem aparatu urzędniczego organów wykonawczych.

(2) W toku dochodzeń należy dać obwinionemu możliwość złożenia wyjaśnień i przedstawienia dowodów oraz zbadać dowody wskazane przez obwinionego lub jego obrońcę w celu ustalenia okoliczności faktycznych, związanych bezpośrednio ze sprawą.

Obwiniony winien być uwiadomiony o terminie przesłuchania świadków, ma prawo być obecny przy przesłuchaniu i może zadawać świadkom pytania.

§ 9. (1) Prowadzący dochodzenie sporządza z przesłuchania protokół, zawierający: dokładne oznaczenie miejsca i czasu przesłuchania świadka lub biegłego, jego zeznania i oświadczenia oraz stwierdzenie, że świadka lub biegłego uprzedzono o grożącej mu odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie. Protokół podpisuje prowadzący dochodzenie i osoba przesłuchana, po uprzednim odczytaniu go, co powinno być zaznaczone w protokóle. To samo dotyczy oświadczeń obwinionego, jeżeli był obecny przy przesłuchaniu.

(2) Po zakończeniu dochodzenia prowadzący dochodzenie przedkłada jego wyniki przewodniczącemu komisji dyscyplinarnej.

§ 10. (1) Po wdrożeniu postępowania dyscyplinarnego (§ 6) oraz po przeprowadzeniu dochodzenia uzupełniającego (§§ 8 i 9), przewodniczący komisji dyscyplinarnej przekazuje akta sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu, który na podstawie tych akt sporządza wniosek o ukaranie lub umorzenie postępowania.

§ 11. (1) W każdym stadium dochodzeń może komisja dyscyplinarna na wniosek rzecznika dyscyplinarnego umorzyć postępowanie dyscyplinarne.

(2) O umorzeniu postępowania należy powiadomić obwinionego.

§ 12. Obwiniony ma prawo przybrać sobie obrońcę spośród adwokatów, członków organów związku samorządowego lub spośród funkcjonariuszów samorządowych, czy państwowych.

§ 13. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza termin rozprawy dyscyplinar-

nej. O terminie rozprawy należy powiadomić obwinionego, jego obrońcę, oraz rzecznika dyscyplinarnego. Pomiędzy dniem doręczenia zawiadomienia o rozprawie, a jej terminem powinno upłynąć co najmniej czternaście dni.

§ 14. (1) W ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia zawiadomienia o rozprawie, obwiniony i jego obrońca mają prawo wglądu w akta sprawy oraz wnieść o przeprowadzenie na rozprawie dowodów, jeżeli zdaniem komisji zawierają one dane niezbędne dla obwinionego celem przygotowania obrony.

(2) Przewodniczący komisji zezwoli na sporządzenie odpisów akt sprawy, jeżeli ze względu na interes publiczny jest to dopuszczalne.

(3) W terminie określonym w ust. (1) obwiniony i jego obrońca mogą złożyć przewodniczącemu komisji wniosek o wyłączenie członków kompletu orzekającego. Wniosek taki winien zawierać uzasadnienie.

(4) O wyłączeniu rozstrzyga prezydium wojewódzkiej (powiatowej) rady narodowej.

§ 15. (1) W rozprawie biorą udział wyłącznie osoby uprawnione do tego na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

(2) Rozprawę dyscyplinarną rozpoczyna się odczytaniem wniosku o ukaranie i przedstawieniem wyniku dochodzenia przez członka kompletu orzekającego, wyznaczonego na referenta sprawy przez przewodniczącego komisji dyscyplinarnej.

(3) Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

§ 16. (1) Z przebiegu rozprawy należy sporządzić protokół, który podpisują przewodniczący kompletu orzekającego i protokółant. Protokółantem jest jeden z członków kompletu orzekającego, wyznaczony przez przewodniczącego.

(2) Narada i głosowanie kompletu orzekającego są tajne. Sentencję orzeczenia sporządzoną na piśmie podpisują przewodniczący i członkowie kompletu.

(3) Orzeczenie powinno zawierać:

- a) datę wydania orzeczenia;
- b) wymienienie komisji dyscyplinarnej oraz nazwisk przewodniczącego i członków kompletu orzekającego;
- c) wymienienie imienia i nazwiska, stanowiska w samorządzie i siedziby urzędowej obwinionego;
- d) przedmiot oskarżenia;
- e) sentencję orzeczenia;
- f) prawne i faktyczne uzasadnienie.

(4) Odpis orzeczenia winien być w ciągu ośmiu dni doręczony właściwemu wojewodzie

(staroście) i obwinionemu za potwierdzeniem odbioru.

§ 17. (1) Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej przy wojewódzkiej radzie narodowej służy odwołanie do Prezydium Krajowej Rady Narodowej, od orzeczenia komisji dyscyplinarnej przy powiatowej radzie narodowej służy odwołanie do komisji dyscyplinarnej przy wojewódzkiej radzie narodowej.

(2) Termin do wniesienia odwołania wynosi siedem dni od doręczenia odpisu orzeczenia.

(3) Odwołanie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

(4) Od orzeczeń drugiej instancji nie służą żadne środki prawne.

§ 18. W razie śmierci obwinionego postępowanie dyscyplinarne ulega umorzeniu, winno być jednak przeprowadzone na wniosek małżonka, dzieci, rodziców lub rodzeństwa obwinionego.

§ 19. Jeżeli w tej samej sprawie, której dotyczy postępowanie dyscyplinarne, toczy się postępowanie przed sądem karnym, komisja dyscyplinarna może zawiesić postępowanie dyscyplinarne do czasu uprawomocnienia się wyroku sądowego.

§ 20. Postępowanie dyscyplinarne jest tajne. Postanowienia i orzeczenia komisji dyscyplinarnej można ogłaszać jedynie za zezwo-

leniem prezydium wojewódzkiej (powiatowej) rady narodowej.

§ 21. (1) W razie wszczęcia postępowania karno-sądowego lub dyscyplinarnego przeciw członkowi organu wykonawczego samorządu terytorialnego, właściwa władza może takiego członka zawiesić w pełnieniu służby, jeżeli to jest wskazane ze względu na rodzaj i doniosłość zarzuczonego mu przestępstwa.

(2) W przypadku zarządzenia względem powyższej osoby aresztu, jako środka zapobiegawczego, właściwa władza obowiązana jest zawiesić ją w pełnieniu służby.

(3) Władza zawieszająca może ograniczyć wypłatę uposażenia, stosownie do przepisu art. 7) ust. (2) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294).

§ 22. W postępowaniu dyscyplinarnym stosuje się przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), jeżeli nie są sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Administracji Publicznej:

Edward Ochab

53

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 15 marca 1945 r.

w sprawie regulaminu wyborów sołtysa i podsołtysa.

Na podstawie art. 37 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 listopada 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) zarządzam, co następuje:

§ 1. Sołtysem i podsołtysem może być każdy obywatel polski bez różnicy płci, który ukończył do dnia zarządzenia wyborów 24 lata, ma prawo uczestnictwa w zebraniu gromadzkim, a ponadto odpowiada warunkom przewidzianym w art 7 § 1 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22).

§ 2. Sołtysa i podsołtysa wybiera na lat 3 ogólne zebranie gromadzkie.

§ 3. (1) Prawo uczestnictwa w zebraniu gromadzkim przysługuje każdemu obywatelowi polskiemu, mieszkańcowi danej gromady, bez różnicy płci, który:

a) ukończył do dnia zarządzenia wyborów 21 lat,

b) mieszka na obszarze gromady przynajmniej od 6 miesięcy, licząc wstecz od dnia zarządzenia wyborów.

Przy ustalaniu faktu zamieszkania stosuje się przepisy o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

(2) Zebranie gromadzkie wyborcze jest ważne i prawomocne bez względu na ilość obecnych wyborców, jeżeli zebranie zwołane zostało w terminie przez niniejsze rozporządzenie wskazanym i sposób w danej gromadzie praktykowany.

§ 4. (1) Wybory sołtysa i podsołtysa zarządza starosta powiatowy, który wykonuje ogólny nadzór nad przeprowadzeniem wyborów. Starosta powiatowy może poruczyć wójtowi wykonywanie nadzoru nad przeprowadzeniem wyborów na terenie całej gminy lub poszczególnej gromady.

(2) W zarządzeniu o wyborach starosta powiatowy podaje: dzień zarządzenia wyborów,